

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 5 września 2019 r.
(OR. en)

11940/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0179 (COD)

TRANS 423
AVIATION 180
PREP-BXT 147
CODEC 1359

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 5 września 2019 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2019) 396 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/501
i rozporządzenie (UE) 2019/502 w odniesieniu do okresów ich stosowania

---

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 396 final.

Zał.: COM(2019) 396 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 4.9.2019
COM(2019) 396 final

2019/0179 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/501 i rozporządzenie (UE) 2019/502
w odniesieniu do okresów ich stosowania**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo notyfikowało swój zamiar wystąpienia z Unii zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Oznacza to, że jeżeli umowa o wystąpieniu¹ nie zostanie ratyfikowana, unijne prawo pierwotne i wtórne przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa od daty wystąpienia. Zjednoczone Królestwo stanie się wtedy państwem trzecim.

Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii bez umowy wpłynęłoby na ciągłość usług w zakresie transportu drogowego i lotniczego między Unią a Zjednoczonym Królestwem, których świadczenie po tym wystąpieniu nie miałoby już podstawy w prawie Unii. Doprowadziłoby to do drastycznego pogorszenia jakości sieci połączeń i poważnych zakłóceń w transporcie drogowym i lotniczym między Unią a Zjednoczonym Królestwem.

W komunikacie Komisji z dnia 13 listopada 2018 r. pt. „Przygotowania do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej w dniu 30 marca 2019 r.: Plan działania awaryjnego”² Komisja ustaliła zasady stanowiące podstawę środków awaryjnych, w tym zasadę ich ścisłego ograniczenia w czasie.

W dniu 13 grudnia 2018 r. Rada Europejska (art. 50) ponowiła swoje wezwanie do nasilenia prac, które mają na celu przygotowanie się na wszystkich szczeblach na konsekwencje wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, z uwzględnieniem wszystkich możliwych scenariuszy.

W związku z tym w dniu 19 grudnia 2018 r. Komisja Europejska przyjęła wnioski dotyczące szeregu środków awaryjnych w celu zapewnienia podstawowych połączeń między Unią a Zjednoczonym Królestwem, w tym wnioski dotyczące przepisów zapewniających podstawowe połączenia drogowe³ i podstawowe połączenia lotnicze⁴. W kontekście wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii z dniem 30 marca 2019 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły w dniu 25 marca 2019 r. rozporządzenie (UE) 2019/501 w sprawie zapewnienia podstawowych połączeń drogowych⁵ (zwane dalej „rozporządzeniem (UE) 2019/501”) oraz rozporządzenie (UE) 2019/502 w sprawie zapewnienia podstawowych połączeń lotniczych⁶ (zwane dalej „rozporządzeniem (UE) 2019/502”).

Zgodnie z zasadami, które stanowią podstawę środków awaryjnych, oba te rozporządzenia mają ograniczony zakres i mają obowiązywać przez ograniczony czas. Ze względu na pierwotnie zakładaną datę wystąpienia rozporządzenie (UE) 2019/501 obowiązuje do dnia

---

¹ Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Dz.U. C 144I z 25.4.2019, s. 1.

² COM(2018) 880 final z 13.11.2018.

³ COM(2018) 895 final z 19.12.2018.

⁴ COM(2018) 893 final z 19.12.2018.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/501 z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad zapewniających podstawowe połączenia w zakresie transportu drogowego towarów i przewozu osób w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii, Dz.U. L 85I z 27.3.2019, s. 39.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/502 z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad zapewniających podstawowe połączenia lotnicze w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii, Dz.U. L 85I z 27.3.2019, s. 49.

31 grudnia 2019 r., również w związku z ewentualnymi uzgodnieniami dotyczącymi podstawowych połączeń, jakie mają zostać poczynione w ramach wielostronnego systemu kwot Europejskiej Konferencji Ministrów Transportu (ECMT). Biorąc pod uwagę sezonowość usług branży lotniczej oraz aby ułatwić świadczenie usług transportu lotniczego, okres stosowania rozporządzenia (UE) 2019/502 dopasowano do zakończenia sezonu zimowego IATA 2019/2020.

Rozporządzenie (UE) 2019/501 i rozporządzenie (UE) 2019/502 zostały przyjęte wkrótce po pierwszym krótkim przedłużeniu okresu, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE, do dnia 12 kwietnia 2019 r. Na wniosek Zjednoczonego Królestwa, po przyjęciu tych aktów, Rada Europejska (art. 50) w dniu 11 kwietnia 2019 r.⁷ wyraziła zgodę na kolejne przedłużenie okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE, do dnia 31 października 2019 r.

Jeśli do dnia 31 października 2019 r. Zjednoczone Królestwo nie ratyfikuje umowy o wystąpieniu lub jeśli nie zwróci się o trzecie przedłużenie, na które Rada Europejska (art. 50) wyrazi jednogłose zgodę, okres przewidziany w art. 50 ust. 3 TUE upłynie w tym dniu. Zjednoczone Królestwo stanie się w takim wypadku państwem trzecim w dniu 1 listopada 2019 r. bez umowy zapewniającej uporządkowane wystąpienie.

W komunikacie Komisji z dnia 12 czerwca 2019 r. pt. „Stan przygotowań środków awaryjnych w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej”⁸ Komisja stwierdziła, że wszystkie środki gotowości i środki awaryjne na poziomie UE są nadal adekwatne do zakładanych celów. Jest jednak oczywiste, że przedłużenie okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE o siedem miesięcy do dnia 31 października 2019 r. ma wpływ na niektóre już przyjęte środki awaryjne. Dotyczy to w szczególności środków awaryjnych z ustaloną datą zakończenia stosowania, takich jak rozporządzenia (UE) 2019/501 i (UE) 2019/502. W komunikacie z dnia 12 czerwca 2019 r. Komisja zobowiązała się już do zbadania, czy akty te wymagają dostosowania technicznego w celu uwzględnienia nowego harmonogramu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii.

W szczególności jeżeli utrzymana zostanie pierwotna data stosowania rozporządzenia (UE) 2019/501 do dnia 31 grudnia 2019 r., to – w przypadku gdy Zjednoczone Królestwo wystąpi z Unii bez umowy w dniu 1 listopada 2019 r. – ograniczyłoby to okres stosowania do zaledwie dwóch miesięcy, co oznaczałoby brak osiągnięcia zamierzonego celu w zakresie, w jakim jest on związany z okresem stosowania rozporządzenia.

Podobnie rozporządzenie (UE) 2019/502 byłoby stosowane przez okres wynoszący mniej niż połowa początkowo zakładanego okresu stosowania, jeżeli przestałoby ono obowiązywać – jak przewidziano obecnie – w dniu 30 marca 2020 r. Znacznie ograniczyłoby to okres, w którym brytyjscy przewoźnicy mogliby wykonywać loty do Unii.

Należy zapewnić, aby przyjęte już rozporządzenia awaryjne osiągnęły w pełni swoje pierwotnie określone cele w zakresie, w jakim odnoszą się one do okresu ich stosowania, pomimo odroczenia daty wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii. W rezultacie niniejszy wniosek ma na celu przedłużenie o siedem miesięcy okresu stosowania rozporządzeń (UE) 2019/501 i (UE) 2019/502, co odpowiada długości przedłużenia okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE. Przedłużenie to jest zgodne z zasadami, na których opierają się środki awaryjne, w szczególności z zasadą, że środki awaryjne powinny być ściśle ograniczone w czasie.

⁷ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/584, Dz.U. L 101 z 11.4.2019, s. 1.

⁸ COM(2019) 276 final z 12.6.2019.

W związku z tym proponuje się, aby rozporządzenie (UE) 2019/501 przestało obowiązywać w dniu 31 lipca 2020 r., a nie w dniu 31 grudnia 2019 r. Ponadto, aby zapewnić dostępność rozwiązania przewidzianego w art. 2 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (UE) 2019/501 przez istotny okres, zgodnie z pierwotnie określoną intencją, okres, w którym można wykonywać przewozy pasażerskie w przygranicznym regionie Irlandii, należy określić jako sześć miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia. Zasada ta powinna zastąpić obecne odniesienie do daty zakończenia w dniu 30 września 2019 r. Należy dostosować okres wykonywania przez Komisję przekazanych uprawnień, o których mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia, do nowej daty, z którą rozporządzenie to przestaje mieć zastosowanie. Okresy określone w art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia powinny pozostać niezmienione.

Jeśli chodzi o rozporządzenie (UE) 2019/502, to – zgodnie z przepisami niniejszego wniosku – przedmiotowe rozporządzenie przestałoby obowiązywać najpóźniej w dniu 24 października 2020 r., czyli w ostatnim dniu sezonu letniego IATA 2020. W ten sposób zostałyby zachowane pierwotnie przewidziany okres stosowania wynoszący dwanaście miesięcy.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek ogranicza się do zmiany niektórych przepisów dotyczących okresu stosowania dwóch istniejących rozporządzeń, które stanowią *lex specialis* i odnoszą się do niektórych konsekwencji wynikających z faktu, że prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa. Istotne przepisy zmienionych aktów pozostają nienaruszone i będą miały nadal zastosowanie. Niniejszy wniosek jest zatem w pełni zgodny z obowiązującym prawodawstwem.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest częścią pakietu unijnych środków awaryjnych na wypadek wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii bez umowy o wystąpieniu i jest w pełni zgodny z tymi środkami.

2. **PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ**

- **Podstawa prawna**

Biorąc pod uwagę, że podstawę prawną dwóch rozporządzeń, które mają zostać zmienione, stanowią, odpowiednio, art. 91 ust. 1 i art. 100 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), te same przepisy należy zastosować jako podstawę niniejszego rozporządzenia zmieniającego.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Ponieważ wniosek zmienia przepisy obowiązującego prawa Unii, jego cel można osiągnąć jedynie za pomocą aktu przyjętego na poziomie Unii.

- **Proporcjonalność**

Rozporządzenie będące przedmiotem wniosku uznaje się za proporcjonalne, ponieważ nie wykracza ono poza to, co jest konieczne do uwzględnienia wpływu przedłużenia okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE odnośnie do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii na istniejące rozporządzenia awaryjne dotyczące połączeń drogowych i lotniczych. Nie przewiduje ono żadnych większych zmian, które nie są związane z przedłużeniem okresu ustanowionego w art. 50 ust. 3 TUE.

- **Wybór instrumentu**

Ponieważ wniosek ma na celu zmianę dwóch istniejących rozporządzeń, wybranym instrumentem jest również rozporządzenie. Ze względu na ograniczoną liczbę proponowanych zmian przekształcenie tych dwóch rozporządzeń nie jest konieczne.

3. WYNIKI OCEN *EX-POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex-post*/kontrola sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy z uwagi na ograniczony zakres proponowanego rozporządzenia oraz wyjątkowy i jednorazowy charakter wydarzenia powodującego konieczność przedłożenia niniejszego wniosku wkrótce po przyjęciu dwóch przedmiotowych aktów prawnych.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy z uwagi na ograniczony zakres proponowanego rozporządzenia oraz wyjątkowy i jednorazowy charakter wydarzenia powodującego konieczność przedłożenia niniejszego wniosku. Jak wyjaśniono powyżej, wniosek ma jedynie na celu transpozycję podejścia stanowiącego podstawę dwóch przedmiotowych aktów, w odniesieniu do poszczególnych okresów, do nowej sytuacji, która zaistniała po przedłużeniu okresu ustanowionego w art. 50 ust. 3 TUE.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Wniosek poddano wewnętrznej analizie prawnej i technicznej w celu zapewnienia, aby proponowany środek pozwolił osiągnąć zamierzony cel, a jednocześnie był ograniczony do niezbędnego minimum.

- **Ocena skutków**

Ocena skutków nie jest konieczna ze względu na wyjątkowy charakter sytuacji i ograniczony zakres wniosku. Jak wyjaśniono powyżej, wniosek ma jedynie na celu transpozycję podejścia stanowiącego podstawę dwóch przedmiotowych aktów, w odniesieniu do poszczególnych okresów, do nowej sytuacji, która zaistniała po przedłużeniu okresu ustanowionego w art. 50 ust. 3 TUE.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma wpływu na stosowanie ani na ochronę praw podstawowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Nie dotyczy.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy z uwagi na ograniczony zakres i krótkoterminowy charakter proponowanego środka.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/501 i rozporządzenie (UE) 2019/502
w odniesieniu do okresów ich stosowania**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1 i art. 100 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej („Zjednoczone Królestwo”) złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa od dnia wejścia w życie umowy o wystąpieniu lub, w przypadku jej braku, dwa lata po notyfikacji, chyba że Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem podejmie jednomyślnie decyzję o przedłużeniu tego okresu.
- (2) Aby przygotować się na możliwość wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii bez zawarcia umowy z dniem 30 marca 2019 r., w dniu 25 marca 2019 r. przyjęto rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/501³ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/502⁴ w celu zapewnienia podstawowych połączeń w zakresie transportu drogowego towarów i przewozu osób oraz podstawowych połączeń lotniczych między Unią a Zjednoczonym Królestwem.
- (3) Akty te zostały przyjęte wkrótce po pierwszym krótkim przedłużeniu okresu, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE, do dnia 12 kwietnia 2019 r. Na wniosek Zjednoczonego

---

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/501 z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad zapewniających podstawowe połączenia w zakresie transportu drogowego towarów i przewozu osób w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii, Dz.U. L 85I z 27.3.2019, s. 39.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/502 z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad zapewniających podstawowe połączenia lotnicze w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii, Dz.U. L 85I z 27.3.2019, s. 49.

Królestwa Rada Europejska wyraziła w dniu 11 kwietnia 2019 r.⁵ zgodę na dalsze przedłużenie tego okresu do dnia 31 października 2019 r. Jeśli do dnia 31 października 2019 r. Zjednoczone Królestwo nie ratyfikuje umowy o wystąpieniu⁶ lub jeśli nie zwróci się o trzecie przedłużenie, na które Rada Europejska musi wyrazić jednomyślną zgodę, okres wynikający z art. 50 ust. 3 TUE upłynie w dniu 31 października 2019 r. Od dnia 1 listopada 2019 r. Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim.

- (4) Rozporządzenie (UE) 2019/501 i rozporządzenie (UE) 2019/502 przestają mieć zastosowanie, odpowiednio, dnia 31 grudnia 2019 r. i dnia 30 marca 2020 r. Aby uwzględnić wpływ nowego harmonogramu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, w następstwie dalszego przedłużenia o siedem miesięcy okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE, należy przedłużyć okres stosowania tych rozporządzeń, uwzględniając podstawowe zasady, na których opierają się środki awaryjne, oraz początkowo zamierzone okresy ich stosowania.
- (5) Biorąc pod uwagę przedłużenie okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE o siedem miesięcy, okres stosowania rozporządzenia (UE) 2019/501 należy przedłużyć o siedem miesięcy do dnia 31 lipca 2020 r. Powinno to umożliwić zachowanie początkowo zamierzonego okresu stosowania przez dziewięć miesięcy i zapewnić, aby – w odniesieniu do okresu jego stosowania – osiągnięty został cel rozporządzenia polegający na tymczasowym utrzymaniu połączeń drogowych po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa.
- (6) Konieczne jest zapewnienie możliwości zabierania i dowożenia pasażerów w przygranicznym regionie Irlandii w ramach świadczenia międzynarodowych usług regularnych oraz szczególnych usług regularnych przewozu osób między Irlandią a Irlandią Północną przez taki sam okres sześciu miesięcy, jak pierwotnie założono. W związku z tym odniesienie do daty zakończenia, o której mowa w art. 2 pkt 3 lit. d) rozporządzenia (UE) 2019/501, powinno zostać zastąpione odniesieniem do okresu sześciu miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia.
- (7) W celu zapewnienia ciągłości zabierania i dowożenia pasażerów w przygranicznym regionie Irlandii w ramach świadczenia międzynarodowych usług regularnych oraz szczególnych usług regularnych przewozu osób między Irlandią a Irlandią Północną, ważność zezwoleń dla przewoźników ze Zjednoczonego Królestwa świadczących usługi przewozu autokarowego i autobusowego, o których mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/501, należy również dostosować do nowej daty, z którą rozporządzenie to przestaje mieć zastosowanie.
- (8) Należy dostosować okres wykonywania przez Komisję przekazanych uprawnień, o których mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/501, do nowej daty, z którą rozporządzenie to przestaje mieć zastosowanie.
- (9) Z uwagi na przedłużenie o siedem miesięcy okresu, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE, oraz wobec braku ewentualnych dostosowań, rozporządzenie (UE) 2019/502 miałooby zastosowanie przez okres wynoszący mniej niż połowę początkowo zakładanego okresu stosowania, jeżeli przestałoby ono mieć zastosowanie w dniu 30 marca 2020 r. Znacznie ograniczyłoby to okres, w którym przewoźnicy ze Zjednoczonego Królestwa mogliby wykonywać loty do Unii. W związku z tym, aby

---

⁵ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/584, Dz.U. L 101 z 11.4.2019, s. 1.

⁶ Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Dz.U. C 144I z 25.4.2019, s. 1.

odzwierciedlić początkowo planowany okres stosowania, okres stosowania rozporządzenia (UE) 2019/502 powinien zostać przedłużony o dodatkowe siedem miesięcy. W celu zachowania spójności z ostatnim dniem sezonu letniego IATA 2020 rozporządzenie (UE) 2019/502 powinno przestać mieć zastosowanie najpóźniej w dniu 24 października 2020 r.

- (10) Biorąc pod uwagę niepewność dotyczącą daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2019/501 i rozporządzenia (UE) 2019/502 oraz aby zapewnić terminowe stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia we wszystkich okolicznościach, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/501

W rozporządzeniu (UE) 2019/501 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 pkt 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:
„d) zabieranie i dowożenie pasażerów w przygranicznym regionie Irlandii w ramach świadczenia międzynarodowych usług regularnych oraz szczególnych usług regularnych między Irlandią i Irlandią Północną, przez okres sześciu miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, jak określono w art. 12 akapit drugi;”;
- 2) art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Zezwolenia, które pozostają ważne na mocy ust. 2 niniejszego artykułu, mogą nadal być wykorzystywane do celów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli zostały przedłużone na takich samych warunkach lub zmienione pod względem przystanków, wysokości opłat lub rozkładu oraz podlegają zasadom i procedurom określonym w art. 6–11 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009, na okres ważności, który nie wykracza poza dzień 31 lipca 2020 r.”;
- 3) art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2, powierza się Komisji do dnia 31 lipca 2020 r.”;
- 4) art. 12 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:
„Niniejsze rozporządzenie przestaje mieć zastosowanie w dniu 31 lipca 2020 r.”.

Artykuł 2

Zmiana w rozporządzeniu (UE) 2019/502

Art. 16 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) 2019/502 otrzymuje brzmienie:

„b) w dniu 24 października 2020 r.”.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*